

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Jefsen Christensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Sluttelig gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 101).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): I 1903 afgav en Kommission, som havde været nedsat for at overveje Indførelsen af et nyt Institut her i Landet, Tvangsakkord, sin Betænkning. Den førte til en Lov af 1905, Loven om Tvangsakkord. Vi har altsaa nu haft Tvangsakkordinstitutionen her i Landet i 26 Aar. Men det har aldrig været anvendt paa Landbrugserhvervet. Hensigten med det foreliggende Lovforslag er at gøre det muligt for dem, der arbejder i Landbruget, at opnaa en Tvangsakkord som den, Byerhvervene i 26 Aar har haft Adgang til. Imidlertid er der ved Landbrugserhvervet det særlige, at den enkelte Landbrugers Gæld saa godt som altid for største Parten er sikret Kreditor ved Pantsætning af Ejendommen. Naar man derfor ikke har givet Adgang til at faa Pantegælden, delvis i hvert Fald, ind under Tvangsakkorden, vil det ikke være muligt at etablere en Tvangsakkordordning ude paa Landet. Dette var man allerede i 1903 klar over fra visse Sider, og i Betænkningen fra den nedsatte Kommission var der derfor ogsaa et Mindretal, bestaaende af Jacobsen, Olesen og Warburg, der afgav en Særbetænkning eller en særlig Indstilling og stillede et særligt Forslag. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere dette Mindretals Udtalelser i Betænkningen af 1903 om det Emne, der her foreligger. Mindretallet udtaler her:

„Den foreslaaede Bestemmelse“
— til § 20, som gaar ud paa, at Panthaverne ikke berøres af en Tvangsakkord —

„medfører nemlig, at det ved Forberedelsen af og Afstemning om Akkorden er aldeles uvist, i hvilket Omfang de Fordringshavere, der have forskaffet sig et hvilket som helst Pant for deres Fordring, omfattes af den Akkord, som skal istandbringes, idet dette først afgøres, naar vedkommende Fordringshavere i en ubestemt Fremtid foranstalte Realisation af deres Pant. Den herved foraarsagede Usikkerhed vil imidlertid ikke alene i høj Grad vanskeliggøre Opnaaelsen af en saadan paalidelig Oversigt over Skyldnerens Forhold, som efter vor Anskuelse bør være Grundlag for en Akkord, hvorved et Mindretal af Kreditorerne ifølge Loven tvinges til at nedskrive deres Fordringer paa Skyldneren,“

— altsaa gennem en Tvangsakkord —

„men vil overhovedet bevirke, at det bliver mere eller mindre hensigtsløst at hjælpe Skyldneren til en Akkord. Et væsentligt Formaal for en Akkord er nemlig, at Skyldneren ved at erholde en virkelig Ordning af sine Gældsforhold sættes i Stand til at fortsætte sin Forretningsvirksomhed paa en sund Basis.“

Her er det paa en overordentlig klar Maade fastslaaet, hvad der er Formaalet for en Akkord. Og efter at have slaaet dette saa tydeligt fast følger Mindretallet i Kommissionen til:

„Naar imidlertid alle Fordringshavere, der har Pant for deres Fordring, ere berettigede til at udskyde den endelige Opgørelse af deres Mellemværende med Skyldneren, er det indlysende, at dette Formaal ikke vil kunne naas.“

— nemlig at fortsætte Forretningen paa en sund Basis.

„Vi have derfor under Forhandlingerne i Kommissionen stillet et Ændringsforslag til Udkastets § 20, hvorefter det under Akkordforhandlingen bliver at afgøre, for hvor stor en Del af deres Fordring Panthaverne ere dækkede ved deres Pant, med den Virkning, at Panthaverne kun faa Ret til at deltage i Akkorden for det overskydende Beløb, men da paa den anden Side ogsaa miste deres Panteret for denne Del af deres Fordring, saa snart Akkorden er stadfæstet, fra hvilket Tidspunkt Fordringerne ifølge Udkastets § 32 normalt ikke kunne vokse ud til deres oprindelige Beløb. . . .“

Efter saaledes at have fastslaaet, at Panterettigheder maa kunne skrives ned, vender Mindretallet i Kommissionen sig mod Flertallets Indvendinger og siger:

„Naar Kommissionens Flertal har